

- สาระ:** โอลูกๆที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักของพ่อ อยู่อย่างตื่นในเวลากลางคืนและจดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด กลับมามีสำนึกเป็น
- คำถาม:** เหตุใดการกำหนดของบราห์มาจึงโด่งดังเท่ากับการกำหนดของชีพบบา?
- คำตอบ:** เพราะบราห์มาบาบาคือลูกผู้เป็นที่รักพิเศษของชีพบบาแต่เพียงผู้เดียว ท่านไม่ได้มีความหลงทะนงตนของการกำหนดของท่านเอง ท่านพูดเสมอว่า: ให้คิดเสมอว่าเป็นศรีมัทของพ่อ เพียงในสิ่งนั้นเท่านั้นที่เป็นคุณประโยชน์สำหรับลูก จงมองดูว่า บาบานั้นปราศจากความหลงทะนงตนเพียงไร! ท่านพูดกับผู้เป็นแม่: ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ผู้เป็นแม่คือองค์แห่งความรู้และเป็นกองทัพที่ดี ผู้เป็นแม่ต้องถูกวางไว้เบื้องหน้า และได้รับความนับถือ ต้องไม่มีสำนึกที่เป็นร่างเกี่ยวกับสิ่งนี้
- เพลง:** การประพรมของความรู้เป็นไปกับผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก

โอมซานติ ลูกๆได้ยินบรรทัดแรกของเพลงแล้ว เพลงนั้นบอกว่า: ผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก อย่างไรก็ดีตามเช่นที่ลูกอยู่ด้วยกัน ไม่มีคำถามของการมีชีวิตอยู่ด้วยกัน ผู้ที่เป็นของพ่อนั้นถึงอย่างไรก็อยู่กับท่าน มีน้ำฝนของความรู้สำหรับบราห์มินผู้ที่เป็นของพ่อ ที่ใดก็ตามที่พวกเขาอาจจะมีชีวิตอยู่ การประพรมของความรู้นี้เป็นไปสำหรับผู้ที่ได้กลายเป็นหลานของชีพบบาแล้วสัญญาว่า: บาบารเราจะอยู่อย่างบริสุทธิ์เสมอและดื่มด่ำน้ำทิพย์แห่งความรู้ น้ำทิพย์ไม่ใช่ น้ำ เพื่อเป็นการเปรียบเทียบกับยาพิษ ความรู้จึงเรียกว่าเป็นน้ำทิพย์ ดังนั้นลูกคือชุนนุมพันดาฟ มีอนุสรณ์ของชุนนุมยาดาวาสและฆราวาส: พวกเขา กำลังทำอะไร? มีการประพรมของน้ำทิพย์แห่งความรู้แก่ลูกๆพันดาวาส อย่างไรก็ดีไม่มีน้ำฝนของน้ำทิพย์แห่งความรู้แก่ยาดาวาสหรือฆราวาส ลูกๆรู้ว่ามียาดาวาสและฆราวาสมากมาย และมี พันดาวาสจำนวนน้อยนิดอย่างยิ่ง เป็นที่จดจำว่า: รามจากไปและราวันผู้ที่ชุนนุมของเขาใหญ่โตอย่างยิ่งก็ได้จากไป มีพันดาฟน้อยนิดในชุนนุมของราม นี่คือการรู้บาลพันดาฟ นั่นคือของผู้ที่ทำตามศรีมัท นี่เป็นเหมือนกับรัฐบาลของพระเจ้าแต่แฝงตัว ลูกรู้ว่าลูกกำลังทำตามศรีมัท และกำลังพาเรือของบารัตข้ามฟาก ผู้ที่ทำตามศรีมัทกำลังพาเรือของเขาเองข้ามฟาก ยาดาวาสและฆราวาสมีพระราชวังมากมายอย่างยิ่ง ลูกๆไม่มีสิ่งใดเลย ลูกไม่มีแม้กระทั่งที่ดิน 3 ตารางฟุต ทุกสิ่งเป็นของพวกเขา ได้มีการจดจำด้วยเช่นกันว่าผู้ที่ไม่มีที่ดิน 3 ตารางฟุตนั้นมีชัยชนะและกลายเป็นนายของโลก กองทัพพันดาฟซัคตินั้นแฝงตัว ได้มีการแสดงไว้ในคัมภีร์ว่า พันดาฟได้สูญเสียอาณาจักรของพวกเขาเมื่อพวกเขาเล่นการพนัน ไม่ได้มีอาณาจักรและไม่ได้มีเรื่องของการเล่นพนัน ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นการพูดเท็จ ลูกคือพันดาวาสที่แท้จริง ชีพบบานั้นเป็นผู้นำทางทางจิต ท่านได้มาเพื่อสอนลูกๆถึงการจาริกแสวงบุญทางจิต ท่านให้ศรีมัทแก่ลูกผ่านร่างของบราห์มา เช่นที่ศรีมัทของชีพบบาเป็นสิ่งที่จดจำ ท่านเองเดียวกันการกำหนดของบราห์มาก็เป็นสิ่งที่จดจำด้วย เพราะในที่สุดแล้วท่านคือลูกพิเศษผู้เป็นที่รักหนึ่งเดียวเท่านั้นของชีพบบา ลูกๆจำนวนมากมายถูกสร้างขึ้นผ่านผู้นี้ ท่านทำให้ลูกสามารถผูกกำลังใจของมือของความรู้ และพูดว่า: ลูกทำตามกำหนดของพ่อมากเพียงไร ชีวิตของลูกจะกลายเป็นเช่นเพชรมากขึ้นตามนั้น และลูกจะกลายเป็นที่รักที่สุด ชีพบบาพูดว่า สายใยของผู้นี้(บราห์มา)และสายใยของลูกอยู่กับพ่อ ลูกกำลังได้รับการเกิดที่เป็นเช่นเพชรและดังนั้นลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ยิ่งลูกจดจำชีพบบามากเพียงไร ลูกจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณมากขึ้นตามนั้น และมายาจะจู่โจมลูกน้อยลงไป สายตาของบัพดาตาอยู่กับลูกๆ เสมอ หากลูกๆทำอะไรไม่ถูกกฎ พวกเขา ก็ประณามชื่อของบัพดาตา และดังนั้นพวกเขาจึงได้รับคำสอนว่า: อย่าได้ทำการกระทำใดๆเช่นนั้น สำหรับผู้ที่ประณามชื่อเสียงมีคำกล่าวว่า:ผู้ที่ประณามสัทกูรูไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่ง ลูกต้องไม่ทำการกระทำใดที่ผิดๆเช่นนั้น ลูกๆรู้ว่าเท่าที่ลูกจดจำบาบาตามนั้นเองที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เพียงผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่กล่าวได้ว่ามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกอยู่ในสำนึกที่เป็นร่างก็จะมี การจู่โจมอย่างรุนแรงจากมายา จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ลูกกำลังได้รับทุนการศึกษา มีหลายต่อหลายคนที่จะเป็นบราห์มิน: เทพ 330 ล้านองค์นั้นได้รับการจดจำกันมา ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำแห่งชัยชนะ การกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างหมายถึงการถูกจู่โจมโดยมายา การมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณหมายถึงการเป็นของพ่อ นี่คือนางสิ่งที่จะเลียดอ่อนอย่างยิ่ง ทำความเพียรพยายามและจดจำพ่อ ท่านเป็นพ่อและเป็นเจ้าบ่าวด้วย ท่านคือผู้ที่ให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: พ่อได้นำสวรรค์มาบนอ้อมมือของพ่อสำหรับลูกๆ ลูกเพียงแต่จะต้องทำตามศรีมัท ศรีมัทพูดว่า: ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! สำนึกที่เป็นร่างได้ทำให้เรือของลูกจมลงมายาทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ทั้งหมดได้ลืมนพ่อทางจิตแล้ว เวลานี้พ่อมาแล้วและให้คำแนะนำตัวของท่านเอง ให้คิดว่า

ตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง เพียงชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นและมรดก(อาณาจักรของสวรรค์)เป็นของฉัน ก็เท่านั้นเอง หากลูกพูดคำว่า “ของฉัน” เนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในอาณาจักรแห่งสวรรค์ได้ นั่นคือดวงวิญญาณ มีศรัทธาที่มั่นคงนี้ ชะจิตความสับสนที่ลูกมีในสติปัญญาของลูกที่ว่า ดวงวิญญาณเป็นดวงวิญญาณสูงสุด กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณในเวลา! จดจำพ่อและเรือของลูกจะข้ามฟาก ทำตามศรัทธา หากลูกไม่กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ มายาจะจมเรือของลูก มายาจมเรือของผู้คนมากมายในวิธีนี้ เพราะพวกเขาไม่ทำตามศรัทธา นี่คือนิยามรบ ลูกต้องไม่พ่ายแพ้ในสถานการณ์ใดๆ วิญญาณปีศาจร้ายของตัณหาจะทำให้ลูกแตกสลาย อันดับสองเป็นวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธ ผู้คนแม้กระทั่งฆ่ากันและกันในความโกรธ ความโกรธของยาดาวาสกำลังจะเพิ่มพูนขึ้น พวกเขาจะกลายเป็นเช่นปีศาจอย่างสมบูรณ์ ความโกรธเองนั้นก็ศัตรูที่แรงกล้าอย่างยิ่ง หากลูกไม่เอาชนะตัณหาจะไม่สามารถกลายเป็นนายของโลกว่าที่บริสุทธิ์ได้ ความโกรธนั้นเป็นศัตรูด้วยเช่นกัน เช่นที่ว่าเป็นเหตุของความทุกข์ให้กับตนเองและผู้อื่นด้วย นี่เป็นชะตากรรมด้วย ยาดาวาส พระวาสน และพันดาวาสกำลังทำอะไรในขณะนี้? เพียงลูกเท่านั้นที่รูสิ่งนี้ในขณะนี้ นี่คือการรบกวนพันดาฟ ลูกสามารถที่จะเห็นว่าในเวลาไม่มีอาณาจักรของพันดาวาสอีกต่อไป ลูกไม่ได้รับแม้กระทั่งเนื้อที่ 3 ตารางฟุต มองดูว่าพวกเขามีความตระการตาเพียงใด ในบรรดาลูกๆ มีเพียงน้อยนิดอย่างยิ่งที่มีความซาบซึ้งของการกลายเป็นนารายณ์ ความซาบซึ้งประเภทอื่นๆ ทั้งหมดสร้างความเสียหาย มีความเสียหายที่เกิดขึ้นอย่างมากมาจากการมีสำนึกที่เป็นร่างด้วย พ่ออธิบาย: จดจำชีพบาบาเสมอ อย่าได้คิดว่าบราห์มานี้กำลังให้ความรู้แก่ลูก ท่านอธิบาย: จดจำชีพบาบา ชีพบาบาพูดว่า: มีโยคะกับพ่อ แม้กระทั่งบราห์มานี้ก็มีโยคะกับพ่อ หากลูกจดจำพ่อ พ่อจะเฝ้าแต่ช่วยเหลือลูก เมื่อลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างมายาจะเฝ้าแต่จู่โจมลูก และแล้วลูกจะเฝ้าแต่เป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกัน 2 สิ่งเหล่านี้เป็นศัตรูที่ใหญ่โตที่สุด เป็นสิ่งที่ตามล่าดับกันไป ตัณหาจะและความโกรธเป็นกิเลสที่มองเห็นได้ ความผูกพันยึดมั่น ความละโมภะลา นั้นแฝงตัว ดังนั้นลูกต้องเอาชนะวิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ พ่อพูดว่า: ในปัจจุบันลูกไม่ได้รับแม้กระทั่งเนื้อที่ 3 ตารางฟุต และพ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกรีกครั้งหนึ่ง เป็นความปรารถนาของพ่อเสมอที่ลูกๆ ของท่านจะประกาศสิทธิในชื่อเสียงของท่าน เมื่อใครบางคนถามว่า: ลูกเป็นลูกของใคร? ลูกควรจะตอบด้วยความซาบซึ้งอย่างยิ่ง โอโฮ พ่อได้ทำให้พวกเราลูกๆ สูงส่งอย่างยิ่ง เมื่อลูกทางร่างของพ่อได้กลายเป็นวิศวกร นักกฎหมาย หรือบางสิ่งอื่นๆ เขานั้นก็พึงพอใจอย่างยิ่ง ลูกๆ บางคนนั้นก็ไม่ได้รู้เลยที่จะทำให้พ่อของเขาชื่นชมยินดีเสียเลย ลูกต้องเพิ่มพูนเกียรติของพ่อ สำหรับลูกๆ ผู้ที่ประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุลของพวกเขา พ่อของพวกเขาที่จะพูดว่า: เป็นการดีกว่าที่หากลูกจะตายไปเสีย! พ่อเองก็พูดว่า: ด้วยการมีความโกรธและตัณหาจะลูกประณามชื่อของสกุลพระเจ้า ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากพ่อ ลูกสามารถที่จะเห็นว่ามาฆาและบาบากลายเป็นลักษณะและนารายณ์อันดับหนึ่ง ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่เอาชนะบัลลังก์ของพวกเขาเล่า? ลูกได้เอาชนะบัลลังก์ของแม่และพ่ออย่างแท้จริง เมื่อลูกๆ ของพวกเขาได้รับบัลลังก์ พวกเขาเองนั้นก็ลงไป อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้นในเวลา! พ่อพูดว่า: ประกาศสิทธิในอาณาจักร อย่าได้เป็นหนึ่งในปวงประชา ลูกควรที่จะมีความซาบซึ้งของการกลายเป็นนารายณ์ ถึงแม้ว่าจะมีผู้ที่มั่งคั่งอย่างยิ่งในบรรดาปวงประชา พวกเขาก็ยังเรียกได้ว่าเป็นปวงประชา มีผู้คนบางคนที่มีมั่งคั่งเสียยิ่งกว่าราชา ในเวลานี้รัฐบาลนั้นล้มละลาย พวกเขาไม่ได้กู้ยืมและดังนั้นปวงประชาก็มีมั่งคั่งกว่าใช่หรือไม่? พ่ออธิบาย: ลูกรู้ว่ารัฐบาลบารัตเคยเป็นลักษณะและนารายณ์ และพวกเขาเวลานี้กำลังจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง เรือของลูกข้ามฟากด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อ ลูกจะกลับมาสูงส่งไม่เช่นนั้นแล้วมายาจะกินลูก เธอคนนี้ได้กินผู้คนมากมายอย่างยิ่ง ถึงแม้ว่าพวกเขาได้ออกไปจากที่นี่ เวลาที่พวกเขาได้กลายเป็นมหาเศรษฐี ผู้ที่เคยขายผักวันนี้ก็ได้กลายเป็นมหาเศรษฐี พวกเขาหาบาบาและพูดว่า: บาบาเวลานี้ฉันมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย บาบาพูดว่า: มีภาระที่ใหญ่หลวงเหนือลูก ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงมากมายจากชีพบาบา นั่นเป็นหนึ่งในสินและดังนั้นลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่ง ดังนั้นพวกเขาารู้สึกด้วยเช่นกันว่าพวกเขาควรที่จะจัดปวงภาระของเขาบาบาได้พบปะกับผู้คนมากมายเช่นนั้น ลูกสาวทั้งหลายก็ได้วิ่งมาในการาจี ลูกได้นำสิ่งใดมากับลูกในเวลานั้นหรือไม่? ไม่มีสิ่งใดเลย! ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงจากคลังสมบัติที่มีค่าของชีพบาบา พวกเราลูกๆ ทั้งหมดเคยได้รับการหล่อเลี้ยงจากทรัพย์สินสมบัติของผู้ที่ได้อุทิศตนเองแก่ชีพบาบา บาบานี้ไม่ได้รู้ว่าพวกเขาทั้งหมดจะมารวมกันและมาที่นี่ในวิธีนั้น ชีพบาบาได้ทำให้เข้าไปสู่ในสติปัญญาของพวกเขาวา ต้องมีการสร้างความเลื่อมใสศรัทธาขึ้น และดังนั้นพวกเขาทั้งหมดจึงได้วิ่งมาและดังนั้นบ้างก็อุทิศตนเองเพื่อที่จะหล่อเลี้ยงพวกเขาทั้งหมดนั้น และแล้วพวกเขาบางคนก็วิ่งหนีไป มายาทำให้พวกเขาพ่ายแพ้ มายานั้นก็มีพลังไม่ยิ่งหย่อน เวลาที่ลูกต้องเอาชนะเธอด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ อย่าได้ใช้คำว่าโยคะ ลูกๆ บางคนก็พูดว่า: ทำให้พวกเราในโยคะเกิด อย่างไรก็ตามหากมีการปลุกฝังนิสัยนี้ ลูกไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาได้ ลูกต้องไม่สอนคนใหม่ให้ในโยคะเป็นพิเศษ เมื่อลูกทำให้คนใหม่หนึ่งอยู่เบื้องหน้าลูกพวกเขาก็จะติดกับในรูปและนาม นี่คือนิสัยที่ประสพการณ์พบได้ และเหตุนี้เองจึงมีการห้าม ลูกจะต้องนั่งอยู่บางแห่งเพื่อที่จะจดจำแม่และพ่อของลูกหรือไม่? จดจำบาบาขณะที่กำลังเดิน นั่ง และทำงานรับใช้ ผู้ที่เป็นลูกผู้ที่เป็นที่รักเป็นพิเศษของ

باباแม่กระทั่งตื่นในเวลากลางคืนและจดจำبابา بابานั้นคือผู้เป็นที่รักที่สุดและท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก และดังนั้นเหตุใดลูกจึงจะไม่จดจำท่าน? ลูกได้รับมรดกของความสุขมากมายจากพ่อเหนือโลก ทำความเพียรพยายามและทำอย่างเต็มกำลังนับจากเวลานี้ และลูกจะมีประสบการณ์ของผลรางวัลของพระเจ้าเป็นเวลาชาติเกิดแล้วชาติเกิดแล้ว ไม่ใช่ ว่าลูกได้รับอาณาจักรด้วยการกระทำเช่นนั้นในยุคทอง ไม่เลย ลูกได้รับผลรางวัลที่นั่นสำหรับความเพียรพยายามที่ลูกทำ ที่นั่นในเวลานี้ สถานภาพนั้นสูงมาก หลายต่อหลายคนก็มาในตอนเริ่มต้น และพวกเขาตะลึงงัน พวกเขาได้ยืมความรู้ พวกเขาถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่น และพวกเขาก็วิ่งหนีไป หลายต่อหลายคนนั้นก็ได้ก่อตั้งศูนย์แต่แล้วก็วิ่งหนีไปและล้มลงบ้างได้ก่อตั้งศูนย์และแล้วค่อยๆล้มลง มายานี้ที่น่าอัศจรรย์ใช่หรือไม่? มายาบีบจมูกลูกไว้อย่างเร็ว ดังนั้นพ่อพูดว่า: จดจำ พ่ออย่างสม่ำเสมอ คิดเสมอว่าเป็นชีพبابาที่กำลังอธิบายแก่ลูก มามานี้ฉลาดมากกว่าผู้นี้ بابาไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนงตน ลูกๆเองก็ต้องเข้าใจด้วยเช่นกันว่า: นั่นคือดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน นั่นต้องอยู่อย่างปราศจากความหลงทะนงตน เพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก ไม่ควรจะมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างยิ่ง มายาไม่ได้คงอยู่ที่นั่น และดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่ควรประกาศสิทธิ์ของมรดกจากพ่อและกลายเป็นมือขวาของ بابาแล้ว? ใครกลายเป็นเช่นนั้น? ผู้ที่ตั้งศูนย์พวกเขาได้แสดงความอัศจรรย์ พวกเขาให้ประโยชน์กับผู้คนมากมาย บ้างก็ตั้งศูนย์แต่แล้วก็จากไป พวกเขาได้รับผลของสิ่งนั้นด้วย ในด้านหนึ่งพวกเขาก็สะสม และอีกด้านหนึ่งพวกเขาก็สร้างการสูญเสีย พ่อรู้สิ่งนี้ บราห์มาสามารถรู้สิ่งนี้ด้วย ผู้นี้เป็นลูกผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษหนึ่งเดียวเท่านั้น ลูกทั้งหมดคือหลาน ลูกรู้ว่ามามาได้กลายเป็นอันดับหนึ่ง بابาได้รับอันดับสอง ดังนั้นผู้เป็นแม่ต้องได้รับความนับถืออย่างมาก بابาพูดว่า: ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ และดังนั้นลูกๆเองก็ต้องพูดด้วยเช่นกันว่า: ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ไม่สามารถที่จะมีการยกระดับได้หากไม่มีผู้เป็นแม่ ในความเป็นจริงทั้งหมดคือสีดำ ทั้งหมดคือเจ้าสาวของเจ้าบ่าวเดียว นั่นคือทั้งหมดเป็นลูกของพ่อผู้เดียว พ่อเองนั้นพูดว่า:ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่ลูกได้เห็นพ่อทำพวกเขาจะทำในสิ่งเดียวกัน ผู้เป็นแม่ต้องได้รับการดูแล พวกเขาเห็นได้ถูกทำร้ายอย่างมากมาย เมื่อใครบางคนสร้างอุปสรรค ผู้เป็นแม่ที่ยากจนที่สิ้นหวังก็ได้ผูกไว้ในพันธะ นี่คือวิธีการที่โหดของบาปจะกลับมาเต็ม เมื่อปีศาจทุบตีพวกเขา พวกเขา ก็กลายเป็นดวงวิญญาณบาป ทั้งหมดนี้เป็นไปตามละคร ไม่สามารถมีใครลบสิ่งนี้ได้ แต่ละคนจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาเองเช่นที่พวกเขาได้ทำในวงจรที่แล้ว มีการได้รับนิมิตของผู้ที่เป็นผู้ช่วยที่ดี ชีพبابาพูดว่า: พ่อเป็นผู้ประทาน พ่อไม่ได้รับสิ่งใด หากลูกคิดว่าลูกกำลังให้บางสิ่ง หากลูกมีความหลงทะนงตนนั้นลูกก็ตาย ชีพبابาพูดว่า: ลูกให้ก่อนกรวดก่อนหินและได้รับทุกอย่างมากมายเป็นการตอบแทน بابานั้นเป็นผู้ประทานเสมอ คำว่า “ฉันกำลังให้กับชีพبابา” ไม่ควรจะไปในสติปัญญาของลูก “ฉันกำลังให้ 1 สตางค์และได้รับหนึ่งแสนเป็นการตอบแทน ฉันได้รับโชคของอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิด” พ่อคือผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกลีลา ท่านคือผู้เดียวที่เติมอาภรณ์ของลูก ลูกต้องให้ท่านอย่างแผ่ตัว بابานั้นแผ่ตัวด้วย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและเอาชนะมายาอย่างแน่นอน อยู่อย่างตื่นในเวลากลางคืนและจดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด

2. อยู่อย่างไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนงตนเช่นเดียวกับพ่อ ลูกต้องไม่มีวันแม้จะคิดว่าลูกกำลังให้กับชีพبابา

พร: พร: ขอให้ลูกมีหัวใจที่กว้างใหญ่และด้วยวิธีการทางจิตของการให้และรับ จึงกลายเป็นผู้เต็มไปด้วยคุณสมบัติพิเศษอย่างสม่ำเสมอ

เมื่อลูกไปทำงานออกร้าน (mela) ลูกต้องจ่ายเงินสำหรับสิ่งใดๆที่ลูกได้รับ ก่อนที่ลูกจะได้รับสิ่งใดๆ ลูกต้องให้ก่อน ในงานออกร้านทางจิตนี้เช่นกัน ลูกรับบางสิ่งบางอย่างจากพ่อหรือจากกันและกัน นั่นคือ ลูกปลูปลูกฝังสิ่งนั้นเข้าไปสู่ตนเอง เมื่อลูกสร้างสมคุณธรรมหรือความพิเศษใดๆ ทุกสิ่งที่ธรรมดาคะจบสิ้นโดยอัตโนมัติ โดยการสร้างสมคุณธรรมของลูก ความอ่อนแอจะจบสิ้นโดยอัตโนมัติ ดังนั้น สิ่งนี้จะกลายเป็นรูปแบบของการให้ จงใจกว้างในการมีการแลกเปลี่ยนเช่นนั้นในทุกวินาที และลูกจะกลับมาเต็มไปด้วยคุณสมบัติพิเศษ

คติพจน์: จงใช้คุณสมบัติพิเศษของลูก และลูกจะมีประสบการณ์ของความก้าวหน้าในทุกอย่างก้าว

***** โอม ชานติ *****